

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ

Ἐξωτερικοῦ

Ἔτησίᾳ δρ. 8.— Ἔτησίᾳ φρ. 10.—
Ἐξαμηνίος > 4,50 Ἐξαμηνίος > 5,50
Τριμηνίος > 2,50 Τριμηνίος > 3,—
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδὸς Ἐυδριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 23ος

Ἐν Ἀθήναις, 2 Ἰανουαρίου 1916

Ἔτος 38ον.—Ἀριθ. 5

«Ἡ Κολέττα μελετᾷ...» (Σελ. 38 στ. α'.)

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΕΡΡΙΚΟΣ ΔΑΔΛΙΝΥ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. (Συνέχεια)

—Κυρία Σομῶ, δεσποινίς, κύριε Ἐρρίκος Σομῶ, καὶ σεῖς κύριε Ἀγκλᾶς, ἀρροῦ θέλετε νὰ ποταλῆτε μέλος αὐτῆς τῆς οἰκογενείας, σᾶς εἰδοποιῶ ὅτι πρέπει νὰ εἰσθε εἰς τὴν διάθεσιν τῆς δικαιοσύνης, γιὰ τὴν ἀνάκρισιν ποῦ θὰ γίνη.

Καὶ ἀρροῦ ἐχαίρετ' ἡ τὴν ἐμὴν γυναικα, ὁ ἀπ' ἐμὸς ἐξυγε μετ' ὅν γραμματέα του.

Μετὰ ἐκλείσθη ἀπὸ πίσω τοὺς ἡ καγγελοπορτα, ἀρχισε στὸ σπιτάκι μιὰ συναυλία ἀπὸ θρήνους καὶ παρηγοριές, ἀπὸ ὑποσχέσεις βοηθείας καὶ κατάρεις. Ἐννοεῖται ὅμως, ὅτι αὐτὰ ἦσαν περιττά, καὶ μάλιστα ἐχληρότατα. Γιὰ νὰ δώσῃ λοιπὸν ἕνα τέλος, ὁ Ἀγκλᾶς ὕψωσε τὴν φωνή του καὶ εἶπε:

—Κυρίες μου, σᾶς εὐχαριστοῦμε ὅλοι γιὰ τὴ μεγάλη συμπάθεια ποῦ μᾶς δείχνετε καὶ γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια. Ἀλλὰ μόνον σὲ μένα πέφτει τὴν βάρος, νὰ ὑποστηρίξω τὴν οἰκογένειαν Σομῶ εἰς τὴ σκληρὴ τῆς αὐτῆς δοκιμασίᾳ. Δὲν εἰμαι δυστυχὴς πλούσιος, ἔχω ὅμως μιὰ μικρὴ θέσιν, ποῦ μοῦ ἐπιτρέπει νὰ νικηταστήσω τὸν οἰκογενειάρχον, ὅσον καιρὸ λείψῃ ἀπὸ τὸ σπιτί του. Ἀς ἐλπίσουμε ὅτι δὲν θὰ λείψῃ πολὺ...

Ἦστερ' ἀπ' αὐτὸ τὸ λογιδριό, ἡ κα-

λῆς γειτόνισσες δὲν εἶχαν παρὰ νὰ ποχαίρετ' ἡσιν. Τὸ ἔκαμαν λοιπὸν ὅσο μπορούσαν θερμότερα καὶ ἐφυγαν.

Τὴν στιγμὴν ποῦ ἐφυγε, ἡ κυρία Ἀρμάνδου ἐδίδε τὸν Ἀγκλᾶς καὶ εἶπε:

— Πάλι καλὰ, ποῦ εἶχατε τὴν τύχην νὰ παντῆσθε εἰς τὴν δυστυχίαν σας αὐτὴν τὸν καλὸν καὶ εὐγενικὸν νέο. Θὰ σᾶς κάμῃ νὰ μὴ τὴν αἰσθανθῆτε πολὺ.

Ἦταν ἡ γενικὴ γνώμη.

*

Ὅταν ὁ Ἀγκλᾶς εὐρέθη μόνος μετὰ τὴν καινούργιαν οἰκογένειαν, δὲν ἤξερε πῶς νὰ κάμῃ νὰ σωπάσῃ τὴν κυρία Σομῶ, ποῦ καὶ αὐτὴ δὲν ἤξερε τί τοῦ ἔλεγε ἀπὸ τὴν πολλὴν τῆς ἐγνωμοσύνη. Ἀλλὰ καὶ ἡ Λουίζα εὐχαρίστως ἄφινε νὰ τῆς εἰλῇ τὸ χέρι ἐκεῖνος, ποῦ μετὰ τὴν αὐταπάρνησιν εἶχε ἀναδεχθῇ τὸ βάρος τῆς προστασίας ὅλων.

Μόνον ὁ Ἐρρίκος σιωποῦσε ἀγριεμένος, βλοσυρός.

Δὲν ἤξερε καὶ ὁ ἴδιος γιὰ τὸ ἄρραβωνιαστικὸς τῆς ἀδελφῆς του τοῦ προξενούσε μιὰ τόσο βαθεῖαν ἀντιπάθειαν καὶ ἀποστροφή.

Ἡ μητέρα του καὶ ἡ ἀδελφὴ του τὸ παρετήρησαν καὶ ἡ Λουίζα τοῦ εἶπε:

— Ρίκο, δὲν εἶπες ἀκόμη τίποτα στὸν κύριον Ἀγκλᾶς. Δὲν ἐνέητες λοιπὸν ἀκόμη πόσο εὐγενὴς καὶ καλὸς δείχνεται 'ς ἐμᾶς;

Ὁ μικρὸς σήκωσε τοὺς ὤμους.

— Ὁχι! πάλι καὶ τόσο πολὺ καλὸς! ἀποκρίθηκε. Τὸ νὰ παίρῃ γυναικὰ του ἐσένα, δὲν εἶνε δὲ καὶ τόσο μεγάλη θυσία!

Μ' ὅλην τὴν θλίψιν, χαμογέλασαν ὅλοι. Καὶ ὁ Ἀγκλᾶς, μετὰ πολλὴν εὐδοκίαν, ἐφώνησε:

— Μὰ τὴν ἀλήθειαν, ὁ Ρίκος ἔχει δίκην!... Χίλιες φορές δίκην! Ἐγὼ πρέπει νὰ θεωροῦμαι πολὺ εὐτυχὴς, ποῦ μὲ ἐδέχθηκε γιὰ σύζυγον ἕνα τόσο χαριτωμένον κορίτσι, καὶ ποῦ τάχα ποῦ μὲ ὅλην μου τὴν καρδιά!

Μποροῦσε νὰ γίνη πρὸς εὐγενικὸν λό-

γος; Κ' ἐπειδὴ ὁ Ἐρρίκος ἐξακολούθουσε νὰ κάμῃ τὸν βαρὺ, ἡ κυρία Σομῶ τὸν ἐπίασε ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τοῦ εἶπε:

— Ἐλα, Ρίκο, μὴν εἶσαι γελοῖος!.. Δὲν ντρέπεσαι; Πήγαίνε ἀμέσως νὰ εἰλήσῃς τὸν γαμπρό σου καὶ πές του, ὅτι εἶσαι εὐτυχὴς, ὅπως ὅλοι μας, ποῦ εἰσέρχεται εἰς τὴν οἰκογένειάν μας.

Χωρὶς κανένα ἐνθουσιασμό, ὁ μικρὸς ἐτοιμάζετο νὰ ὑπακούσῃ τὴν μητέρα του, ὅταν ὁ Ἀγκλᾶς τὸν ἀπῆλλαξε ἀπὸ τὸ ψεύτικο γελί, ποῦ θὰ τοῦ ἔκανε τόσο κόπο.

— Ἀφίστε ἡσυχὴν τὸ παιδί, εἶπε! δὲν μάγαπᾷ ἀκόμη καὶ εἶνε πολὺ φυσικὸ!

«Ἦταν λοιπὸν μελετᾷ, κυρία Κολέττα...» (Σελ. 38 στ. β'.)

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. (Συνέχεια)

— 'Η επίσκεψις αὐτή, ἀπεκρίθη ὁ Ροδόλφος, ρίπτον βλέμμα ἐκπραστικόν πρὸς τὸ αὐτοκίνητον τῶν ντέτεκτιβ, δὲν γίνεται γιὰ νὰ τρέχουν ἀπὸ πίσω οἱ ἀνθρώποι σας. Εἶνε γιὰ τὰ γράμματα γιὰ τὰ γράμματά σας, ἀπλούστατα.

— Εὐρίσκονται λοιπὸν ἐστὶ Ντρούλ :

— Μάλιστα, εὐρίσκονται ἐστὶ Ντρούλι, ἀπεκρίθη ὁ κλέπτης, διασκεδάζων μὲ τὴν ἐκπληξιν τοῦ πατέρα του. Τὰ ἔκρουψα ἐστὶ γραφεῖο τοῦ κ. 'Αστυνόμου τὴν ἡμέραν ποὺ μὲ συνέλαβαν.

— Κί ἂν τὰ βρῆκαν; ἂν ἐγάθησαν;

— 'Ω, δὲν ὑπάρχει κίνδυνος. Θὰ τὰ βροῦμε ἐστὶν ἴδια θέσι, ὅπου τὰ ἔβαλα, τὴν ὥρα ποὺ ἔγραφα τὸ γράμμα μου. Βλέπετε ὅτι κρατῶ τὴν ὑπόσχεσί μου. Μετὰ δέκα λεπτά, τὰ χαρτιά ποὺ περιεῖχε ἡ κασσετίνα, θὰ εἶνε ἐστὶ χέρια σας.

— 'Ας τὸ ἐλπίσωμεν! ἔψιθύρισεν ὁ μαρκήσιος ὡς αὐτὴ τῇ στιγμῇ, Ροδόλφος, πιστεύω, ὅτι εἶσαι εἰλικρινής.

— Μὰ μὴν ἀμφιβάλλετε!

— 'Εχω μαζί μου ἕνα πορτοφόλι, ποὺ περιέχει δέκα τοκομεριδία ἀπὸ ἐκατὸν δολλάρια τὸ καθένα, δηλαδὴ πέντε χιλιάδες φράγκα, καθὼς καὶ ἕν εἰσιτήριο διὰ τὸ ἀτμόπλοιο «Νεῦας», ποὺ ἀναχωρεῖ αὖριον τὸ πρωὶ ἀπὸ τὸ Λίβερπουλ εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην. Τὸ πορτοφόλι αὐτὸ εἶνε γιὰ σένα. Θὰ σοὺ τὸ δώσω τὴν ἴδια στιγμῇ ποὺ θὰ μοῦ δώσης καὶ σὺ τὰ χαρτιά. Περιττὸν νὰ σοὺ πῶ, ὅτι θὰ ἦτο ἐπικίνδυνον διὰ τὴν ἀσφάλειάν σου, ἂν δὲν ἀπεφάσιζες νὰ ἀναχωρήσης ἀμέσως εἰς τὴν Ἀμερικήν... 'Η θέσις σοῦ ἐκρατήθη μὲ ἄλλο ὄνομα καὶ μέσα εἰς τὸ πορτοφόλι. Θὰ εὑρῃς ὅλας τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας. 'Εκτὸς τούτου, σοὺ ὑπόσχομαι νὰ μὴν ἀποκαλύψω εἰς κανένα ὅτι θὰ ξαναρχίσῃς ἐκεῖ τὴν ζωὴ σου καὶ θὰ γίνῃς τίμιος ἄνθρωπος!

Ὁ Ροδόλφος δὲν ἀπεκρίθη τίποτε. Φαίνεται ὅτι ἡ συνείδησίς του ἀρπνίζετο ἐπιτέλους καὶ δύο δάκρυα ἔβρεχαν τὴν μάγουλά του... Μὲ νεῦμα τῆς κεφαλῆς, ἠὲ χαρίστησε τὸν μαρκήσιον,

τοῦ ὁποίου ἡ καλωσύνη καὶ ἡ ἀνέξικα-κία τὸν συνεκίνησαν βαθύτατα.

Τὸ αὐτοκίνητον ἐσταμάτησε καὶ ὁ «Ρ», ἡ μᾶλλον ὁ Ροβέρτος Σαρπαντιέ ἐπῆλθεν ἐλαφρὰ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν 'Αστυνομίαν, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ μαρκησιού.

Μὲ ὀλίγα λόγια, ὁ ψευδο-δικηγόρος ἐξήγησεν εἰς τὸν κ. 'Αστυνόμον, ὅτι ὁ φίλος του κ. Δερινὺ καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος εἶχαν πολλὰς ἀμφιβολίας ὡς πρὸς τὴν ταυτότητα τοῦ καταδίκου «Ρ», καὶ τῷ ἐξήγησε τὸ κομμάτι ἐκεῖνο τοῦ σχεδίου ἐπιστολῆς, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀφίστη ἐπάνω εἰς τὸ στυπόχαρτόν του.

Τότε, ἐνῶ ὁ 'Αστυνόμος ἔψαχνεν εἰς τὸ συρτάρι τοῦ γραφείου του, ὁ «Ρ» ἔσκυφεν ἀπὸ πάνω του καὶ ἔπλησεν ἕνα παλὸν χαρτοφυλάκιον ἀπὸ καρτόνι.

— 'Α, δὲν εἶνε ἐκεῖ-μέσα! ἔκαμεν ὁ 'Αστυνόμος.

— Παρὸν! ἀπεκρίθη ὁ κλέπτης, ἀφίνων τὸ χαρτοφυλάκιον. 'Ενόμισα.

— 'Αλλὰ πρὶν τὸ ἀφίστη, ἐτράθηξεν ἀπὸ μέσα, χωρὶς νὰ τὸν ἰδῇ κανεὶς, ἕνα φάκελλον στακτερόν.

Καὶ ἐνῶ ὁ 'Αστυνόμος, σκυμμένος, ἐξηκολούθει τὴν ἐρευναν εἰς τὸ συρτάρι, ὁ Ροδόλφος ἐνεχείρισε κρυφὰ τὸν φάκελλον εἰς τὸν μαρκήσιον, ψιθυρίζων :

— 'Ορίστε τὰ γράμματά σας...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἡ προειδοποίησις.

'Ωχρότατος, ἄγωνος ἀπὸ τὴν συγκίνησιν, ὁ μαρκήσιος Δερινὺ χώνει τὸν φάκελλον εἰς τὴν τσέπην του, καὶ τείνει εἰς τὸν Ροδόλφον τὸ δι' αὐτὸν προωρισμένον πορτοφόλι.

— Πᾶμε τώρα, ψιθυρίζει ὁ «Ρ».

Καὶ πρὸς τὸν 'Αστυνόμον δυνατὰ :

— Δὲν τὸ βρῆκατε, κύριε;

— 'Οχι... περίεργον πρᾶγμα... καὶ ὅμως μοῦ ἐπέστρεψαν αὐτὸ τὸ χαρτὶ μετὰ τὴν δίκην. Δὲν θυμοῦμαι ἀλλήθως ποῦ τὸ ἔβαλα...

— Δὲν πειράζει, ἔσπευσε νὰ ἀποκριθῇ ὁ «Ρ», μὴν ἐνοχλήσῃς τώρα. 'Αν τύχη νὰ τὸ εὑρετὲ ἀργότερα, θὰ ἔχετε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς τὸ στείλετε. 'Εν τῷ μεταξύ, ὁ φίλος μου κ. Δερινὺ θὰ βρῇ

τὰς ἐπιστολάς ποὺ μπορεῖ νὰ ἔχῃ ἀπὸ τὸν Μωρίς Ζιλλάρ καὶ θὰ κάμωμεν τὴν παραβολὴν τῶν δύο γραφικῶν χαρακτῆρων. Μᾶς συγχωρεῖτε πολὺ διὰ τὴν ἐνόχλησιν, κύριε 'Αστυνόμε. Χαίρετε!

Μετ' ὀλίγας στιγμᾶς, ὁ ψευδο-δικηγόρος καὶ ὁ μαρκήσιος ἐξήρχοντο ἀπὸ τὴν 'Αστυνομίαν τοῦ Ντρούλι.

— 'Ολα ἐπῆγαν καλά. Ὁ μαρκήσιος εἶνε κάτοχος τῶν πολυτίμων ἐπιστολῶν. Θὰ μᾶθῃ ἐπιτέλους τὸ μυστικὸν τῆς κασσετίνας!

— Χαίρε, Ροδόλφε, λέγει συγκεκνημένος εἰς τὸν υἱὸν του. Βῆσαι νέος ἀκόμη καὶ δὲν εἶνε καθόλου ἄργα διὰ νὰ γίνῃς καλὸς καὶ τίμιος ἄνθρωπος...

— Θὰ προσπαθῶσ' ὅς ἐξυπάρχωμαι ὅτι θὰ κάμω ὅ,τι μοῦ εἶνε δυνατόν, ἀποκρίνεται ὁ νέος, κλίνων τὴν κεφαλὴν.

Καὶ διὰ πρώτην φοράν, τείνει τὴν χεῖρα του εἰς τὸν μαρκήσιον καὶ τρέμει ὀλίγον, ὅταν ὁ εὐγενὴς ἐκεῖνος ἄνθρωπος, ὁ δυστυχισμένος πατέρας ποὺ ὑπέφερε τόσα ἐξ αἰτίας του, τῷ ἀνταποδίδει τὴν χειραψίαν καὶ τῷ παρέχει σχεδὸν τὴν συγγνώμην του.

— Χαίρε!

Εἰς ἕνα νεῦμα τοῦ μαρκησιού, οἱ ντέτεκτιβ, οἱ ὁποῖοι τοὺς εἶχον ἀκολουθήσῃ μέχρι τῆς 'Αστυνομίας τοῦ Ντρούμι, παίρνουν ἀπὸ πίσω τὸν νέον μέχρι τοῦ σταθμοῦ τοῦ 'Αγίου Παγκρατίου. Διότι ὁ μαρκήσιος θέλει νὰ βεβαιωθῇ, ὅτι ὁ Ροδόλφος θά ἀναχωρήσῃ πράγματι καὶ οἱ ντέτεκτιβ ἔχουν ἐντολήν νὰ μὴ τὸν ἀφίσουν, πρὶν τὸν ἰδοῦν νὰ ἐπιβιβασθῇ εἰς τὸν «Νεῦαν». Τότε μόνον θὰ ἤρχιζαν τὰν ἀναγκαῖα διαδήματα διὰ τὴν ἀποφυλάκισιν τοῦ Μωρίς Ζιλλάρ.

Μὲ ὀλίφιν βαθεῖαν, ὁ κ. Δερινὺ βλέπει φεύγοντα τὸ υἱὸν του, τὸν μονάκριβόν του, ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἡ ἀγγλικὴ δικαιοσύνη κατεδίκασεν εἰς πενταετὴ καταναγκαστικὰ ἔργα καὶ ὁ ὁποῖος ὤφειλε τώρα τὴν ἐλευθερίαν του μόνον εἰς τὴν ἀπίστευτον ἐθελουσίαν τοῦ Μωρίς Ζιλλάρ.

— Δυστυχισμένο παιδί! ψιθυρίζει.

'Ας τὸν φωτίσῃ πᾶς ὁ Θεὸς νὰ ἀλλάξῃ ζωὴ!...

Καὶ ὅταν δὲν βλέπῃ πλέον τὸν υἱόν

του, σταματᾷ ἐν μιᾷ τῶν αὐτοκινήτων ποὺ περνᾷ ἀπ' ἐμπρὸς του, ἀναβαίνει, δίδει εἰς τὸν σωφῆρ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Βασιλικοῦ Ξενοδοχείου καὶ κλείει τὴν θυρίδα τοῦ κουπέ.

Τότε, μὲ τρέμοντα χέρια, βγάζει ἀπὸ τὴν τσέπην του τὸν μυστηριώδη στακτερόν φάκελλον, θραύει ἀλληλοδιδάχοντες τὰς πέντε τοὺς σφραγίδας, τὸν ἀνοίγει καὶ μὲ ἀπότομον κίνημα ἀπλώνει ἐπὶ τῶν γονάτων του τὰς ἐπιστολάς ποὺ περιεῖχεν ἡ κασσετίνα.

'Αλλὰ μόλις ρίπτει μιὰν ματιὰν εἰς τὰ ὑποκρίματα ἐκεῖνα χαρτιά, ἐπὶ τῶν ὁποίων διαβάσεται τὸ λεπτόν γραφικὸν τῆς συζύγου του, τῆς μαρκησιᾶς, ἡ ὀχρότης του μεγαλώνει.

— Θέ μου! ψιθυρίζει εἰς ἀλήθειαν.

Τὰ δόντια του συγκρούονται, ρίπτει τὸ κεφάλι του πρὸς τὰ ὀπίσω, αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ φεύγοντος ἀπὸ τὰ χέρια καὶ διασκορπίζονται μέσα ἐν ἁμάξῃ.

(Ἐπεται συνέχεια) ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

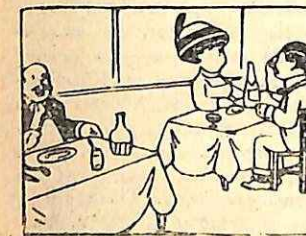
Η ΚΑΤΑΓΙΓΙΣ

'Ηλθαν τὰ νέφη στοῦ Βορῆ
ἐν' ἀλόγατα καβάλλα,
καὶ ἐξεπέζεσαν βασιὰ
σὰ δὴ τὰ μεγάλα.

Καθένα σὲ κορφή κοντὰ
ὠχρωμένο ἀντίχει,
καθέν' ἀστράφτει καὶ βροντᾷ
καὶ πόλεμον ἀρχίζει.

† Γ. Μ. ΒΙΖΥΗΝΟΣ

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΣΥΝΗΘΕΙΑΣ ΙΛΑΡΟΤΡΑΓΩΔΙΑ ΕΙΣ ΤΡΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ

1.—'Ο Στρατὴς ἦτο ἄλλοτε γκαρσόνι ἐστιατορίου. Μίαν ἡμέραν ὁμοῦς ἐκέρδισε εἰς τὸ λαχεῖον εἰκοσι χιλιάδες δραχμᾶς, καὶ ἀντὶ νὰ γνωρίσῃ μετὰ τὰ χρήματα ἕν ἰδικόν του ξενοδοχεῖον καὶ νὰ τὰ κάμῃ πολλά, ὁ ἀνέχτος, ἐπρωτίμηνε γὰ τὰ φράγγ... κάμωμεν τὸν κύριον. 'Απὸ τότε λοιπὸν φορεῖ ζακέ, λουστρίνια, πανταλόνια τῆς μόδας γνωρίσματα ἀπὸ κάτω, μονόκλ, καὶ τριγυρίζει τὰ κέντρα, ὅπου περνᾷ τοὺς ἀρχιστῶν γιὰ διπλομάτης. 'Ενα βράδυ, ἐκεῖ ποὺ ἔτρωγεν εἰς τὸν «'Αβέρωφ» ἐπῆγε εἰς τὸ ἴδιο τραπέζι καὶ ἐκάθησε ἀντίκρου του μία ξένη κυρία. 'Αμέσως ὁ Στρατὴς ἐπαισε κουβέρτα μαζί της καὶ ἄρχισε νὰ τῇ λέγῃ ὅτι εἶνε τιμηματάρχης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν

Ἐξωτερικῶν, ὅτι σὲ λίγο θὰ διορισθῇ πρέσβης εἰς τὸ Πεκίνο, κτλ. κτλ. 'Η ξένη κυρία, εἰς τὴν ἀρχὴν, ἦτο κατενθουσιασμένη μετὰ τὴν γνωρίθειαν ποὺ ἔκαμνε. Κατόπιν ὁμοῦς, ἀπὸ τῆς ὀμλίας τοῦ πρῶτον ὑπηρετοῦ, ὁ ὁποῖος ἦτο καὶ ἀρκετὰ ἀμυδρὸς, ἄρχισε νὰ μνημονεύει πολλὰ ἂν εἶχε πράγματι ἐμπρὸς τῆς ἑνὸς τόσο σπουδαίου ὑποκείμενον...

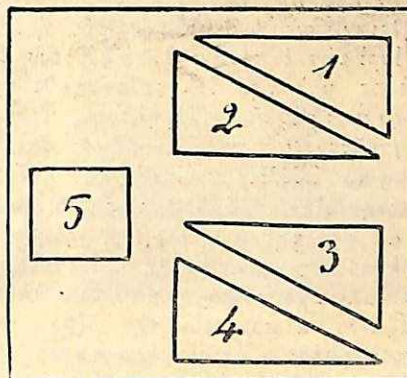
3.—'Ο κακόμοιρος ὁ Στρατὴς, ἀκούων τὰς φωνὰς τοῦ θυμωμένου πελάτου, ἐξέλασε πὸς κἀμνε τὴν κυρίαν, ἐνόμισε πὸς εἶνε ἀκόμη ὑπηρετὴς ἐστιατορίου καὶ, ἐκεῖ ποὺ συνομιλοῦσε μετὰ τὴν κυρίαν, διεκοπὴν τῶν λόγων, ἐσηκώθη καὶ ἔτρεξε πρὸς τὸν γείτονα τῶν φωνάζων κατὰ τὴν παλαίαν του συνήθειαν : — 'Ορίστε, κύριε! διατάξτε!...

Ἐνόμως ἀμέσως τὸ σφάλμα του, ἀλλ' ἦτο ἀργὰ διὰ νὰ τὸ διορθώσῃ. 'Η κυρία ἔμαθε πλέον μὲ ποῖον εἶχε νὰ κάμῃ. ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

[Βλέπε «Ὀδηγὸν Συνδρομητῶν» Κεφ. ΙΒ'.]

α'.) Πρόβλημα.

'Ιδοὺ τέσσαρα ὀρθογώνια τρίγωνα καὶ ἕν τετράγωνον. Νὰ συναρμολογηθοῦν καὶ τὰ πέντε οὕτως, ὥστε νὰποτελεσθῇ ἕν ἄλλο τετράγωνον.

β'.) Παίρνιον

'Εστάλη ὑπὸ τοῦ 'Αστέρος τῆς Δόξης

ΚΛΟΣ	ΒΟΣ	ΜΙΣ	ΔΡΟΣ
KY	ΣΜΑ	ΑΙΝ	ΠΥ
KY	ΡΑ	ΠΡΙ	KY

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ συλλαβαὶ αὗται ὥστε νὰποτελεσθοῦν τὰ ὀνόματα πέντε γεωμετρικῶν σχημάτων.

γ'.) Ἐρωτήσεις

'Εστάλη ὑπὸ τῆς 'Ηρώδους 'Ελληνοπούλας

Ποῖον στοιχείον γραφόμενον ἀνάποδα παριστᾷ ἀριθμὸν;

γ'.) Διὰ τοὺς Τεττακομαεῖς Triangle

* * * * * E = 'Ηθική
* * * * * E = Καταγίγισ
* * * * * E = Σπάνιος
* * * * * E = 'Ηλικία
* * * * * E = Ὁ

E Καὶ κατέως τὰ ἴδια.

[Μεταφρασθέντων γαλλιστῶν τῶν ἐλληνικῶν, θὰ εὐρεθοῦν αἱ λέξεις, αἱ ἀποτελοῦσαι τὸ Τρίγωνον].

Δήλωσις : Αἱ λύσεις—ὅσωνδήποτε ζητημάτων τοῦ αὐτοῦ φυλλαδίου, —συνοδεύονται ἀπαραίτητως ὑπὸ ἐνὸς μόνον δεκαλέπτου καθαροῦ γραμματισμοῦ.

Πύσεις τοῦ 3ου φύλλου

α') Ὁ Μαθητὴς σχηματίζεται πρὸς τὰριστερὰ τοῦ συντρόφου του, μεταξύ τοῦ δένδρου καὶ τοῦ αὐτιοῦ του.—β') Μενέλαος, Αἴας, Διομήδης. 'Εκτωρ. γ') Κερκσοῦς—οὗς=κέρως.

ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΚΩΜΙΚΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ (*)

Τὰ κάτωθι ἀναγερόμενα συμβαίνουν εἰς τὴν κεντρικὴν Ἀφρικὴν, εἰκονίζουσι δὲ τὴν πραγματικὴν καὶ ἀκριβεστάτην ἀλήθειαν, ἄνευ οὐδεμιᾶς ὑπερβολῆς.

Περὶ τὴν ἐσπέραν, ἕνας ζέβρος, πιεζόμενος ὑπὸ τῆς δίψης, κατήλθε τροχάδην ἀπὸ τοῦ γυμνοῦ γηλόφου, διατρέξας τοῦτον μετὰ γογγύον βῆμα, διὰ νὰ φθάσῃ ταχέως εἰς γνωστὴν του λίμνην, κειμένην εἰς τὸ βάθος τῆς κοιλάδος. Ἀλλὰ πρὸ τῆς ἀρξέως του, ἤδη αὕτη ἦτο σχεδὸν κατελιγμένη ὑπὸ πολυαρίθμων ἄλλων χορτοφάγων, τὰ ὅποια ἐπίσης ἐβιάζοντο νὰ κορέσων τὴν δίψαν των, προτοῦ φθάσουν τὰ μεγάλα σαρκοφάγα. Πολὺν χρόνον ἀπώλεσεν ὁ ζέβρος ὅπως κατορθώτῃ νὰ διασχίσῃ τὰς ἐκεῖ ἀγέλας ἄλλων ζέβρων καὶ ἀντιλοπῶν.

Ἀρῶν ἐπιεν, ἀναχωρεῖ καὶ σπεύδει νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν εὐνοομένην κατοικίαν του, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν εἶνε δυνατόν νὰ στηθῶν ἐνεδράει, ἀγνοῶντος εἰς αὐτόν, καὶ ὅπου θ' ἀπολαύτῃ τῆς δρόσου τῆς νυκτός, χωρὶς νὰ φοβῆται νὰ ἴδῃ ἐξερχόμενον ἐκ τινος θάμνου κανένα λέοντα. Προτοῦ ὅμως φθάσῃ εἰς τὸ καταφύγιον τοῦτο, πρέπει ν' ἀνέλθῃ εἰς τὰ πλάγια τῆς κοιλάδος. Ἀλλὰ τὴν στιγμήν, καθ' ἣν εἰσέρχεται εἰς αὐτὰ, τὰ πράγματα καθίστανται ἀντίθετα πρὸς τὰς βλέψεις του. Ἡ νύξ ἐπλήθη πλέον καὶ ἡ αὖρα πνέει κατ' ἀντίθετον διεύθυνσιν τοῦ δρόμου του, καθιστώσα ἀνεπαρκῆ πλέον τὴν ὁρμητὴν τοῦ δειλοῦ τούτου ζώου.

Αἰφνης τριγυρὸς κλαδίσκων ἀκούεται, μετ' αὐτὸν ἄγριος βρυχηθμός καὶ ὁ ζέβρος καταπίπτει μετὰ τὴν ὁρμὴν συντετριμμένην. Τί συνέβη; Δι' ἄλλματος τεραστίου, ἕνας λέων ἐπὶ ῥῆσιν ἀπὸ τοῦ πυκνοῦ θάμνου καὶ ἐπέπεσεν ἐπὶ τοῦ ζέβρου... οἱ δὲ φοβεροὶ ὁδόντες τοῦ λέοντος, οἱ συγγραττοῦντες τὸν ἀνέχονα τοῦ ζώου καὶ θραύοντες τοὺς σπονδύλους βραχύνουν τὴν ἀγωνίαν του. Καὶ τώρα ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀφρικανικῆς ἐρήμου, διὰ βρυχηθμοῦ ἡχηροτάτου, παλλομένου κατὰ μήκος τοῦ ἐδάφους καὶ διεγείροντος τὴν μακρυτέρην ἡχώ, διακηρύττει εἰς τὰ πέριξ τὴν παρουσίαν του καὶ συγχρόνως ἀπειλεῖ πάντα, ὅστις θὰ ἤρχeto νὰ διαταράξῃ τὸ δεινὸν του.

Ἡ ὄρεξις τοῦ μεγάλου σαρκοφάγου ὑποχωρεῖ εἰς τὴν λαιμαργίαν. Καὶ ἀρχίζει τρώγων ἐλεγκτὰ τεμάχια, τὴν κεφαλὴν, τῆς ὁποίας κατασυντρίβει τὸ κρᾶνιον ὅπως καταβροχθίσῃ τὸν μυελόν, τὰ ὅσα, τὸ ῥύγχος. Μετὰ τὸ ὀρεκτικόν, ἐπιλαμβάνεται τῶν παχέων μερῶν, ἕνα-

(*) Ἐκ τοῦ νέου ἡμερολογίου «Ἑλληνικὸς Κόσμος» παραλαμβάνομεν αὐτὴν τὴν μετάφρασιν, ἣ ὅποια διεκυστήθη ὀλίγον διὰ τὴν «Διάπλαιν».

στον δὲ δῆγμα ἀποσπᾷ πελώρια τεμάχια σαρκῶν. Συχνάκις διακόπτει τὸ δεινὸν ὅπως ἀνεγείρῃ τὴν ὀγκώδη κεφαλὴν του τὴν αἰμόφυρτον, καὶ ἀναπέμφῃ πρὸς τοὺς ἀνέμους τρομεροῦς βρυχηθμούς. Συμβαίνει δὲ ἐνίοτε καὶ νὰ σῶρῃ τὸ λείψανον εἰς ἀπόστασιν εἴκοσιν ἢ πενήντην μέτρων, προτοῦ ἐπαναλάβῃ τὸ καταξέσχισμα. Πράττει δὲ τοῦτο ἴσως, εἴτε διὰ νὰ ἐνδυναμώσῃ τοὺς κινηθέντας μύωνας αὐτοῦ, εἴτε διότι προβλέπων τὴν ἀνάγκην νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰ ὑπολείμματα τοῦ πτώματος, ζητεῖ ἐκ τῶν προτέρων κρύπτην ἀσφαλῆ, ὅπως συνεχίσῃ βραδύτερον τὸ μέλλον νὰ διακοπῇ δεινὸν.

(Ἐπεται τὸ τέλος)

ΠΑΙΔΙΚὸν ΠΝΕΥΜΑ

— Καληνύκτισε, Πίπη μου, τῆς κυρίας.
— Μά, μαμμά μου, δὲν ἔχω τὸ καπέλλο μου.
Ἐστάλῃ ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος

— Τί ἔχεις στὸ μπουκαλάκι, μπαμπά;
— Γιατρικόν, παιδί μου, γιὰ μένα.
— Μπα! καὶ θὰ σοῦ πιάσουμε τώρα τὰ χέρια καὶ τὴ μύτη γιὰ νὰ τὸ πάρῃς;
Ἐστάλῃ ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ τοῦ τόμου τῆς Διαπλάσεως τοῦ 1915, κόκκινα, μετὰ χρυσὰ γράμματα, δι' ὅσους θέλουν νὰ χρυσοδέσουν τὰ φυλλάδια των εἰς τὸν ἑαυτοῦ **ΕΤΟΙΜΑ** καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας. Στέλλονται δὲ καὶ ταχυδρομικῶς πρὸς τοὺς ἐμβάζοντας τὸ ἀντίτιμον, δραχμὰς 1,75.

ΤΟΜΟΙ
ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879-1893)

Τόμοι 8 (οἱ ἐξῆς: 5, 7, 15, 18, 19, 20, 21, 23) πρὸς φρ. 1 ἑκάστος καὶ ταχυδρομικῶς φρ. 1,10, διὰ τὸ Ἑσπερικόν καὶ 1,30 διὰ τὸ Ἑξωπερικόν.

Τόμοι 10 οἱ ἐξῆς: 1, 4, 6, 9, 11, 12, 14, 16, 22, 24) πρὸς φρ. 2,50 ἑκάστος.

(Οἱ Τόμοι τῆς Α' Περιόδου 2ος, 3ος, 8ος, 10ος, 13ος, 17ος ἐξηγητὴν ἔχουσιν.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1894-1915.)

Τόμοι 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897, 1898, ὧν ἑκάστος τιμᾷται: Ἄδελφος φρ. 3—Χρυσὸς φρ. 6. Διὰ τὰς ἐπαρχ. ἄδελφους 3,50, χρυσ. 6,50, διὰ τὸ ἑξωτερικόν φρ. 4.—

Τόμοι 7: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὧν ἑκάστος τιμᾷται ἐλευθερὸς ταχ. τελών: Ἄδελφος φρ. 7—Χρυσὸς φρ. 10.

Τόμοι 10: τῶν ἐτῶν 1906 ἕως 1915, ὧν ἑκάστος τιμᾷται:

Ἄδελφος φρ. 8—Χρυσὸς φρ. 10.

Ἐξεδόθη:

Γρηγορίου Ξενοπούλου
6 ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΒΡΑΧΟΣ

[Τὸ μυθιστόρημα τῆς Φωτεινῆς Σάντρη]

Τιμᾶται φρ. 3 καὶ ταχυδρομικῶς φρ. 3,50

Πᾶσα παραγγελία, διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ἀπ' εὐθείας: κ. Γρ. Ξενοπούλου, 38 ὁδὸς Εὐριπίδου, Ἀθήνας.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»,

Ἀθήναι, 38 ὁδὸς Εὐριπίδου
τὴν 29ην Δεκεμβρίου 1915

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ, ὁ Διευθυντής της, οἱ συνεργάται της καὶ ὅλον της τὸ σπιντικόν, εὐχονται εἰς τοὺς συνδρομητὰς καὶ ἀναγνώστας εὐτυχισμένον τὸ Νέον Ἔτος 1916.

Ἐγχεῖς λάθος, Τέλλε Ἀργα. Μετὰ τὴν μεταβολὴν ἐκείνην διωροδόγησαν ὅλα. Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ ἡ ἰδέα τοῦ ποιητοῦ εἶνε πάντα σεβαστὴ, δὲν ἔχω καμμίαν ἀξίωσιν νὰ παραδεχθῶ καὶ σὺ μίαν μεταβολὴν ποῦ ἔγινε κυρίως διὰ παιδαγωγικοὺς λόγους, καὶ ἂν ποτὲ ἐκδώσῃς ἰδιαιτέρως αὐτὸ τὸ ποίημα, θὰ τὸ τυπώσῃς βέβαια ὅπως τὸ ἐγράψες.

Φαληρικὸν Ζιζάνιον, ἂ, ὄχι, νὰ μὴ πρέμῃ τὸ χεράκι σου ὅταν μοῦ γράψῃς. Ὁ φόβος αὐτοῦ εἶνε ὁλοκληρῶς περιττός. Ναί, διὰ τὴν Σ. Σ. εἴμπορεῖς νὰ μοῦ στέλλῃς καὶ δύο, καὶ τρία, καὶ ὅσα θέλῃς κομμάτια μαζί. Ἐννοεῖται ὅμως, ὅτι προτιμῶ ἕνα καὶ καλὸν.

Εἰς τέτοιαις ἐρωτήσεσι, «Ἑλλη», δὲν ἀπαντῶ, ὄχι μόνον διότι δὲν ἔχω καιρὸν, ἀλλὰ καὶ διότι δὲν μοῦ ἐπιτρέπεται. Ὅταν ἕνας παίρνῃ ψευδοῦνον, ἐννοεῖ φυσικὰ νὰ μὴ τὸν γνωρίζῃ κανεὶς καὶ ὅπως δὲν φανερώσω τὸ ὄνομα του, ἔτσι δὲν φανερώσω καὶ τὴν διαμονὴν του.—Σ' εὐχαριστῶ δι' ὅσα γράφεις.

Ἡ **Λυδία Λίδος** μοῦ γράφει: «Ἡ μαμμά μου ἐγεννήθη εἰς Βαρνακὴς Βουλγαρίας» ὁ μπαμπὰς, εἰς τὴν Μακεδονίαν, τὴν ὁποίαν καθόλου δὲν ἐγνωρίσα' ἐγὼ εἰς τὸ Παρίσι, ἀπ' ὅπου ἔφυγα δέκα μῆνων. Τὰ καλλίτερα μου χρόνια, μέχρι δώδεκα ἐτῶν, τὰ πέρασα εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Κεῖ τὸν μὲν εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου καὶ σπουδάζω. Ποία εἶνε ἡ πατρίς μου; Εἰς τὸ σχολεῖον, κάθε χρόνον ποῦ μᾶς ἐρωτοῦσαν, ἤμου ἀναγκασμένος νὰ τὰς λέγω ὅλας καὶ ἐκείναις ἐδίδαλε τὸν τόπον ποῦ γεννήθηκα. Τώρα ὅμως, μετὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Φαίδωνος, θὰ εἴμπορῶ ἀπαντῶν ὑπερηφάνως: Ἀθῆναι! Γιατὶ ποῖαν ἑλλην ἀγαπῶ περισσότερο; Καὶ ὅμως, ἀμφιβάλλω ἂν ἡ ἐπιστολή τοῦ κ. Φαίδωνος λύῃ τὸ ζήτημα, εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς **Λυδίας Λίδος**, ποῦ εἶνε ἐξαιρετικὴ. Διότι ὅσον καὶ ἂν ἀγαπᾷ τὰς Ἀθήνας, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὀνομάξῃ πατρίδα τῆς μίαν πόλιν, ἣ ὅποια δὲν ἔχει σχέσιν μετὰ τὸν πατέρα της, οὕτως μετὰ τὴν μητέρα της, οὕτως ἐγεννήθη εἰς αὐτήν, οὕτως καὶ ἐμεγάλωσε; Ποία λοιπὸν εἶνε ἡ πατρίς τῆς **Λυδίας Λίδος**;

Μάθετε, ὅτι καὶ ἡ **Κυκλαμὶα** εἶνε ἀπὸ τὰς ἀρχαιότερας μου συνδρομητικῆς. Δηλαδή, ἡ οἰκογένειά της, ἣ ὅποια μετὰ λαμβάνει ἀνελκυστὶς ἀπὸ τὸν χρόνον ποῦ ἐδημοσίευσεν τὴν «Κόρην» τοῦ Γέρου-Θωμά. Ὁ συνδρομητὴς ἦτο τότε ὁ μεγάλος τῆς ἀδελφῆς Κεράλας, ἔπειτα ἔγινε ἡ ἀδελφὴ τῆς Θαλασσοταραχῆ καὶ αὕτη διεδέχθη τὴν **Κυκλαμὶα**, ἣ ὅποια ἐπίσης μετὰ τὰ παραμυθία τῆς Κυρά-Μάχας ἔμαθε νὰ διαδίσκῃ. Ὡστε; Πολλοὶ εἶνε οἱ ἀρχαιότεροι συνδρομηταί.

Θρακίς ἐπιστολὴς μοῦ ἐστὶν αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα καὶ οἱ ἐξῆς: **Χουσαλλίς**, **Ἡ Φιλομαθής**, **Ρεζεντῆ**, **Λύρα** τῆς **Σαφροῦς**, **Τρελλή** **Ξανθοῦλα**, **Χουσαλλή**, **Στενημαχιωτάκι** καὶ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΑΘΑΝΑΣΙΑ Ι. ΡΑΛΛΗ (Ἀθῆναι 1821-1912 καὶ ἡ Φιλομαθὴς) ἐξ Ὑδρας. Ἀ' Βραβεῖον 14ου καὶ 15ου Διαγωνισμοῦ. Ξεσπαθώματος.

Κ. Σ. ΣΠΕΓΓΟΣ (Εὐγενὲς Ἰδαυικόν) Πρῶτος τοῦ ἐν Ἰωαννίν. Κυανοῦ Κόμματος, τυχόντος Β' Βραβ. εἰς τὸν 12ον Διαγ. Ξεσπαθ.

Π. Β. ΤΥΠΑΛΛΟΣ (Γενναίουφυκόν) Πρῶτος τοῦ ἐν Ἰωαννίν. Κυανοῦ Κόμματος, τυχόντος Β' Βραβ. εἰς τὸν 12ον Διαγ. Ξεσπαθ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Σ. ΧΑΡΙΤΩΝ (Δοξαμένη Γαληνόλευκην) ἐν Λίμνῃ Εὐβοίας. Α' Βραβεῖον 12ου Διαγωνισμοῦ Ξεσπαθώματος.

Πανοῦργος Ὀδυσσεύς.—Ἐξέτελεσα τὰς παραγγελίας, ἔλαβα ὑπὸ σημείωσιν τὰ γραφόμενα καὶ τοὺς εὐχαριστῶ ὅλους.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἀτὴν τὴν ἐβδομάδα ἔλαβα τὰ ἐξῆς:
«Ἡ μουσική».—«Ἀλλ' ἔλθι» καὶ «Θεατρικὸν ἀνέκδοτον».—«Τὰ δαμάσκηνα τοῦ τρελλοῦ».—«17η Δεκεμβρίου».—«Ἡ Διάπλαιν».—«Μικροῦλας μεγάλη φυσική».—«Ἐπιτάφιον».—Παιδικὰ Πνεύματα καὶ διάφορα διὰ τοὺς ἑσθέρους Διαγωνισμοῦς.

Κριτικὴ τῆς προηγουμένης Σελίδος:—Τὰ «Χριστοῦγεννα», τὸ ὥρατον ποίημα τοῦ Τέλλου Ἀργα, ἦτο ἀπιστιόδοξον. Διὰ νὰ τὸ δημοσιεύσω, τὸ ἔκαμα, μὲ μίαν μικρὰν μεταβολὴν εἰς τὸ τέλος, αἰσιόδοξον. Ὁ ποιητὴς ἐκλαίγει τὰ Χριστοῦγεννα τῶν παιδικῶν του χρόνων, τῆς παιδικῆς του εὐτυχίας, ποῦ νομίζει ὅτι δὲν ἐπανερχέται. Ὅπως τὸ ἔκαμα, φαίνεται ὅτι κλαίει τὰ Χριστοῦγεννα κάποιος ἄλλος, γενικωτέρως εὐτυχίας, ποῦ ἔλειψεν, ἀλλ' ὅτι ἐπανεῖλε. Ὁ ἀναγνώστης εἴμπορεῖ νὰ φαντασθῇ τὸν πόλεμον αὐτόν, ποῦ τὸν διεδέχθη ἡ εἰρήνη. Καὶ ἀλήθεια, τὸ ἐφετινὸν Χριστοῦγεννα δὲν ἦσαν τὸσον φαιδρὰ καὶ εὐτυχὴ ὅσον ἄλλοτε. Ὅτι ἐλθὼν ὅμως, καὶ εὐτυχέστερα!—Τὸ «Φάντασμα» εἶνε πάρα πολὺ ὠραῖον καὶ τόσον, ὥστε νὰ μοῦ γεννᾷ τὴν ὑποψίαν μὴπως εἶνε μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ ἂν εἶνε ὁμοῦς πρωτότυπον, εὖγε εἰς τὸν φίλον μας! εἶχε μίαν σπανίαν ἐμπνευσιν.—Τὰ «Ἀνθ'» μοιάζουν μετὰ ἀπόσπασμα, οἱ στίχοι δὲν εἶνε βέβαια ἑκτακτοί. ἔχουν ὅμως μίαν ἀφέλειαν, ἕνα τυποφρονότον καὶ μίαν «ἐλλοπίαν» αἰσθητικῆς, ποῦ δύσκολα τὰπαντᾷ κανεὶς καὶ εἰς τεχνικώτερα ποιήματα. Τὸ **Στενημαχιωτάκι** ἐγράφε μετὰ τὴν καρδιά του.—Τὸ **κρεββατάκι** τῆς κυκλάδος ἦτο κακογραμμένον, μὴ ἤρεσεν ὅμως ἡ ἰδέα καὶ τὸ ξανόγραφα. Ἡ φίλη μου δὲν ὠνεγνωρίσεν τὸ κομμάτι της θὰ ἔμαθον ὅμως πῶς πρέπει νὰ γράφονται αὐτὰ, διὰ νὰ δημοσιεῖσιν.—Τὸ ποτικὸν τὸ ἐδίδαξεν κυρίως ὡς παιδαγωγικόν. Ἐμπνέει τὴν συμπάθειαν πρὸς ἕνα ζῶον, καὶ μάλιστα ἕνα ζῶον ποῦ τὰ παιδιὰ ἀδικῶσι τὸ ἀποστρέφονται καὶ τὸ φοβοῦνται. Ἡμποροῦσε νὰ ἦτο καὶ πρὸς κακογραμμένον, ἀλλὰ καὶ ἔτσι διαβάσεται εὐχαρίστως.—Ἀπὸ τὰ «Φίγυλα» ὠραιότερον εἶνε τὸ τελευταῖον. Ἐνὰ-δὴν εἶνε κοινά. Ἀλλὰ τέτοια ἀπαντᾷ κανεὶς καὶ εἰς «φίγυλα» μεγάλων συγγραφέων.—Τὸ **Παιδικὸν Πνεῦμα** εὐφυῆς παραλλαγή γνωστοῦ, δημοσιευθέντος ποιήματος.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οὐδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀναγεῖται ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος φρ. 1, τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀναγεόμενα ταχυνομήσει τῆς 30 Νοεμβρίου 1916. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ Α' ἢ ἄλλου εἰς ἀγῶνα, καὶ ὅσα ἀπὸ Κ εἰς κορίτσια.]

Νέα ψευδώνυμα: Ἡρωϊκὸν Σούλι, ἂ. († 3 α—2 α) Ἀλῆς, ἂ. (Γ. Μ.) Ἀδελφὴ τοῦ Ἑλέους, κ. (Κ. Α.) Ἀσπὴ τῆς Ἐλευθερίας, ἂ. (Γ. Α.) Χουσαλλίος Νίκη, κ. (Μ. Α.) Μαγμουροῦ, κ. (Κ. Μ.) Χουσαλλίς, κ. (Ο. Μ.) Μάγκας τῶν Παρισίων, κ. (Π. Β.) Τόσκα, κ. (Γ. Ν.) Πλάτανος, ἂ. (Θ. Τ.) Ἀντὶς Ἡλίου, κ. (Κ. Α.) Εὐέλπιδος Μακεδόν, ἂ. (Δ. Δ.) Γενναῖο Ἡπειρωτάκι, ἂ. (Ὁπαδ. Πειρακτ.) Διάβολος Γιαννιώτης, ἂ. (Νέα Ἑλλάς) Ἀλητῆς τῆς Ἡπειρώτης, ἂ. (Ν. Ἑλλ.) Ἡπειρωτικὴ Δόξα, κ. (Ν. Ἑλλ.) Ἡπειρωτικὴ Μούσα, κ. (Ν. Ἑλλ.) Ἡπειρωτικὴ Ἀθήνη, κ. (Ν. Ἑλλ.) Ἐλευθέριος Ἡπειρώτης, ἂ. (Ν. Ἑλλ.) Ἀρεμάντιος Ἡπειρώτης, ἂ. (Ν. Ἑλλ.) Λεοντόκαδος Ἡπειρώτης, ἂ. (Ν. Ἑλλ.) Ἀσπὴ τῆς Ἡπειρώτης, ἂ. (Ν. Ἑλλ.) Ἡπειρωτικὴ Καρδιά, κ. (Ν. Ἑλλ.) Ἡπειρωτικὴ Αἴγλη, κ. (Ν. Ἑλλ.) Πειρασμὸς, ἂ. (Ν. Ἑλλ.) Χαμογελοῦ τῆς Νίκης, κ. (Μ. Π.) Βορειοηπειρώτης, ἂ. (Ὁπαδ. Πειρακτ.) Λαοτυτὴ Κυανόλευκος, ἂ. (Ν. Μ.) Ἀσπὴ τῆς Λεοντίδας, ἂ. (Σ. Σ.)

Αναγεώσεις Ψευδωνύμων: Ροδοδάφνη, κ. Ταναγορά, κ. ἡ Φιλομαθὴς, κ. Κύμα τοῦ Ἰορίου, ἂ. Πατριὸν Ναυτοπόλο, ἂ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰ ταλλάξουν: τὸ **Ἡλιοβασιλεῖα** (0) μετὰ Κόρην τοῦ Ἰορίου, Δοξαμένηον Ρήνον, Τρελλὸν Κεραλλωτῆρ.—τὸ **Πατριωτικὸν Πόθος** (0) μετὰ Θηλυκὸν Διάβολον, Μαρκητῆν τῆς Χάριτος, Κόρην τῆς Ἰδης.—τὸ **Πειρακτικόν** (0) μετὰ **Ἡρωϊκὴν Σάμον**, **Ἑλληνικὴν Αἴγλην**, Δοξαμένηον Ρήνον, Τέλλον Ἀργα, Ἐνα Χιωτάκι, Ροδοδάφνην, Φούλαν, Φαούλαν, Φάωνα, Χάων, καὶ μετὰ τοὺς προκομμένους καὶ τοὺς διαδόλους.—τὸ **Γενναῖο Ἡπειρωτάκι** (0) μετὰ Τέλλον Ἀργα, Ἐνα Χιωτάκι, Ἐθνικὸν Ὁνειρον, Ποικιλίσσαν Ἀλλοαρίον, Στενημαχιωτάκι, Βαλκανικὴν Συμμαχίαν.—τὸ **Ὁρασιόπαθης** (0) μετὰ **Ἡρωϊκὴν Σάμον**, Τέλλον Ἀργα, Ἐθνικὸν Ὁνειρον, Γενναίουφυκόν Στρατηλάτην, Ροδοδάφνην.—ἡ **Ἰτα** (0) μετὰ Δοξαμένηον Ρήνον, Ἡρώα τοῦ 1913, Γιὰ τὴν Πατρίδα, Φούλαν, Βασιλεῖον τὸν Βουλγαροκτόνον, Ἀρελάδ, Στενημαχιωτάκι, Ροδοδάφνην.

Ἡ Διάπλαιν ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: **Σκλαβομεινὸν Μικρασιάτην** (εὐχαριστῶ διὰ τὸ ἐσπάρθωμά). **Ἐνα Βολιώτακι** (εἰς ὅλας σου τὰς ἐρωτήσεις, ἀπαντῶν αἰ δημοσιευθεῖσαι ἀγγελίας, εἰδοποιήσεις, προκηρύξεις) δὲν διαβάσεις ὅλον τὸ φύλλον;) **Ἐνδοξὸν Γαλλίαν** (ἔστειλα, εὐχαριστῶ). **Κῦμα τοῦ Θεομαίκου** (γράφει μοῦ πῶς μοῦ γράφουν καὶ οἱ ἄλλοι μετὰ τὰς μαθήματα;) **Χουσαλλοπαῖδα** (καὶ σὺ τὰ ἴδια μὴ μαφίνης—τόσον καλὸν χωρὶς γράμμα!) **Ἡρώα τοῦ 1913** (πρὸς τὸ παρὸν ὄχι τὸ χαρτὶ ὅλο ἀκριβαίνει!) **Νέον Ἑλληνα** (εἰς τὴν μεσάνειαν ἂν προτάσεις Μ. Μυστικῶν γίνονται καλὰ) ὃν τρόπον ὁρίζει τὸ **Ἡ** κεφάλαιον τοῦ Ὁδοῦ. **Ἀδριανὸν Ἡπειρόν** (ἔστειλα.) **Κοσμοκράτορα** (ἔστειλα.) **Νησιωτοπολίαν** (ἔστειλα ἐν νέον.) **Βόρειον Σέλας** (ἔγλασα μετὰ τὸ ἀνέκδοτόν σου) **Τρελλὸν Κεραλλωτῆρ** (δέχομαι) **Μαραθωνομάχον** (εἰ, τί νὰ κάμωμε ὑπομονή, ἔστειλα ἐν νέον.) **Ἡλιοβασιλεῖα** (ὄχι! ὅτι ὑψηλὴς μόνον δέκα) δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ μαυρίσῃς ἄλλα δέκα.) **Ἀετιδέα** (ἔστειλα καὶ πολλὰ εὐχαριστῶ). **Λάοιδα** τῆς **Ἀρχαϊότητος** (δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ πελπίξῃς! ἀργότερα εἴμπορεῖ νὰ τὸ κατορθώσῃς.) **Ἀδριανὸν τοῦ Βυζαντίου** (εὐχαριστῶ) **Πατριὸν τοῦ Μεσολογγίου** (ἔγινε καλῶς εὐχαριστῶ πολύ.) **Δοξαμένηον Ρήνον** (εὐχαριστῶ πολύ καὶ γιὰ τὸ καινούργιον ἐσπάρθωμά.) **Ἐθνικὸν τοῦ Μεσολογγίου** (ἔγινε καλῶς εὐχαριστῶ πολύ.) **Ἀλῆα Μαγαλιτῶν** (εὐχαριστῶ διὰ τὰς ἐμμετρούς εὐχάς.) **Πειρακτικὸν, Μεγάλην Ἑλλάδα, Κόρην τοῦ Γαλλοῦ, Κόρην τοῦ Λουξεμβούργου, κτλ.** **Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 29ην Δεκεμβρίου**, ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια 154ου Διαγωνισμοῦ Ἀύσεων Δεκεμβρίου—Μαρτίου.

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 21ης Φεβρουαρίου.

48. Δεξιότητες

Ἀμφίβιον πολὺ γνωστὸν μετὰ τοὺς ἐνὸν. Καὶ Ἀθηναῖον στρατηγὸν Ἀμπεῖος φανερώσῃ.</

Κι' ώραϊον δένδρον τῶν θερμῶν
Χωρῶν τὸ σύνολόν μου.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἐρυθραίας Σιβύλλης
50. Τονόγριφος

Τῆς Σικελίης βασιλῆα
Τὸν ἀναγκάζω νὰ γελᾷ
Μὲ μιὰ τοῦ τόνου κίνησι
Καί... ἄς μοῦ κἀνὴ μῆνυσι !
Ἐστάλη ὑπὸ Σ. Ι. Μακρυμυγάλου
51. Αἶνιγμα

Κ' ἐγὼ δὲν ἀστεϊσόμεαι...
—Εἶνε γι' ἀστεῖα ὥρα ;—
Τὸ ἀρσενικόν μου ἔντομον,
Τὸ θηλυκόν μου χώρα.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἡρώδους Ἑλληνοπούλας
52. Τρίγωνον

*** *
*** *
*** *
*** *
*** *
*** *
*** *
*** *

Καὶ καθέτω ; τὰ ἴδια.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἡρώδους τοῦ 1913
53-57. Μαγικὸν γράμμα

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἐνὸς γράμματος ἐκάστης τῶν
κάτωθι λέξεων, δι' ἐνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐ-
τοῦ, νὰ σχηματισθῶν, ἄνευ ἀναγραμματισμοῦ,
ἄλλαι τόσαι λέξεις :

Βάρος, νότος, μέρος, εὐχυμος, δέος.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Εὐχῆς τῆς Μάννας

58-60. Ἀστεῖα Παροράματα

1.— Πᾶς μὴ Ἕλληνα, Βούλγαρον.
2.— Ὁ κόλαξ εἶνε σαρκολόγος.
3.— Καίνοι οἱ τοῖχοι καὶ τὸ μέλι ἄρατον.
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Φωνῆς τῆς Πατρίδος.

61. Ἀκροστιχὶς ἐξ Ἀντιθέτων

Τῶν κάτωθι λέξεων νὰ εὐρεθῶν ἀντίθετα
τοιαῦτα, ὥστε διὰ τῶν ἀρχικῶν τῶν νὰ σχη-
ματίζεται νῆσος τοῦ Αἰγαίου :

Πῆξις, φεῖργα, ἡμέρα, πρῶτος, ἐλεύθερος,
πολύ, φῶς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μικροῦ Προσκόπου

62. Γρίφος

βοή βοή βοή
φίλ' Θ Χ
βοή βοή βοή

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Βοσκοπούλας τῶν Ἀλπεων

ΜΙΚΡΑΙ ἈΓΓΕΛΙΑΙ

Αἱματώμενο εἶφος

Υποψήφιος Δημοψηφίσματος τοῦ 1915

[15'—51]

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

«**ΕΘΝΙΚΟΣ Αἴων**»

Εμπρὸς παιδιά, μὴ στέκεσθε
καὶ μὴ ἀργοπορεῖτε
μέλη εἰς τὸν σύλλογον
τρέχτε νὰ ἐγγραφῆτε.

Ζητοῦνται δραστηριοὶ ἀντιπρόσωποι. Διεύ-
θυνσις : Σύλλογοι «**Εθνικὸν Ἀγῶνα**». Παντινά-
της 52, Πάτρας.

[15'—13]

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

Υποψήφιος Δημοψηφίσματος τοῦ 1915

[15'—49]
Ελληνόπαιδες ! Τίς ἐξ ὑμῶν δὲν θὰ ψηφίσῃ
τὸν διὰ τῆς πανουργίας τοῦ δοξάσαντα τὴν
πατρίδα Ἑλλάδα

ΠΑΝΟΥΡΓΟΝ ΟΔΥΣΣΕΑ

[15'—52]
Ο Σὺλλογος «**Εθνικὸς Ἀγῶνα**» ψηφίζει τὸ
ὑπέρτονον ψευδῶν. **ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ**

[15'—53]
Ανταλλάσσω καρτ-ποστάλ πανταχόθεν μὲ συν-
δρομητὰς καὶ συνδρομητρίδας τῆς Διαπλά-
σεως καὶ διὰ τὸς ἐν Κρήτῃ, Κερκύρᾳ καὶ Ἀ-
θήναις. — **Ιτέα**. Ρ. Ρ. Κυπαρισσία.

[15'—54]
Εἰς τὸν φίλον μου ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟΝ
ΒΑΣΙΛΗΑΝ ὑπόσχομαι φιλικὴν ὑποστή-
ριξιν. — **Εθνικὸν Ὀνειρον**.

[15'—55]

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ὉΡΑ

Τὰ ὑπὸ 5 Συλλόγων καὶ 200 ἀνεξαρτή-
των φίλων τῶν ὑποστηριζόμενα ὑπέ-
ροχα ψευδώνυμα

ΕΘΝΙΚΟΝ ΟΝΕΙΡΟΝ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ο ΒΟΥΛΓΑΡΟΚΤΟΝΟΣ

ἐδήλωσαν ἀμοιβαίαν συνδρομὴν καὶ ὑπο-
στηρίξει. «**Ἡδὴ ἡ Νίκη ἐξησφαλίσθη**.
Ζήτω ὁ νέος πανίσχυρος Συνασπισμός !

[15'—60]

ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

«**ΝΕΑ ΕΛΛΑΣ**»

Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι,
Ο ἰσχυρότατος σύλλογος «**Νέα Ἑλλάς**», ὁ κα-
ταγαγὼν θρίμβον κατὰ τὸ δημοψήφισμα
τοῦ 1913, ἐπανερχεται εἰς τὴν Διαπλαστικὴν κί-
νησιν μεθ' ὅλων τῶν ἰσχυροτάτων αὐτοῦ παρα-
γόντων. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ἀπερτίσθη
ὡς ἑξῆς :

Γενικὸς Ἀρχηγός : **Εὐγενὲς Ἰδανικόν**
Ἐκπαιδευτὴς καὶ Γενικὸς Γραμ. **Περακτιήριον**
Γενικὸς ταμίας : **Διάβολος Γιαννιώτης**.

ΤΜΗΜΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Πρόεδρος : **Ἀλβανοκτόνος Ἡπειρώτης**

Ἀντιπρόεδρος : **Εὐεῦθερος Ἡπειρώτης**

Γραμματεὺς : **Λεοντόκαρδος Ἡπειρώτης**

Ταμίας : **Ἀρεμάνιος Ἡπειρώτης**

Σύμβουλοι : **Ἀτρώμητος Ἡπειρώτης**

Ἀήτηςτος Ἡπειρώτης

Διεύθυνσις : Σπυρίδων Λούτσην, Poste Re-
stante **Ἰωάννιν**.

ΤΜΗΜΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΡΙΩΝ

Πρόεδρος : **Ἡπειρωτικὴ Δάφνη**

Ἀντιπρόεδρος : **Ἡπειρωτικὴ Αἴγλη**

Γραμματεὺς : **Ἡπειρωτικὴ Δόξα**

Ταμίας : **Ἡπειρωτικὴ Μοῦσα**

Σύμβουλοι : **Ἡπειρωτικὴ Καρδιά**

Ἡπειρωτικὴ Ψυχὴ

Διεύθυνσις : Οὐρανίαν Δημητριάδου, Poste
Restante, **Ἰωάννιν**.

Διεύθυνσις : Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ : Κωνσταντίνου

Σπέργγου, **Ἰωάννιν**. — Γενικοῦ Γραμματεῖος :

Κωνσταντίνου Μεγαλιόδη, Poste - Restante,

Ἰωάννιν.

Σπεύσατε νὰ ἐγγραφῆτε συνδρομηταί. Συνδρο-
μὴ ἐτησίᾳ δραχμ. 2. — Ζητοῦνται πανταχόθεν

δραστηριώτατοι ἀντιπρόσωποι ψευδωνύμοι.

[15'—56]
Αναγνωρίζων τὴν ἀσύγκριτον ὑπεριότητα τῶν
ψευδωνύμων :

ΕΘΝΙΚΟΝ ΟΝΕΙΡΟΝ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ο ΒΟΥΛΓΑΡΟΚΤΟΝΟΣ
ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΕΥΖΩΝΟΣ

ὑπόσχομαι μετὰ τοῦ «**Εθνικοῦ Ἀγῶνος**» φι-
λικὴν ὑποστήριξιν. — **ΣΤΕΝΗΜΑΧΙΩΤΑΚΙ**

[15'—57]
Ἰδὼν τὸν Ἰωάννου. Ἀπῆντησα ὑμῖν διὰ συστη-
μένης ἐπιστολῆς. — **Κόμης τοῦ Λουξεμβούρ-
γου** (Μποσουέ).

[15'—58]

Ελληνόπουλα ! Ποιὸς ἀπὸ σᾶς δὲν θὰ ψηφί-
σῃ τοὺς ὑποψηφίους τοῦ «**Ελληνόπαιδος**» ;
τὰ ὄνειρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὰ τοὺς παλμοὺς
ἐκάστης Ἑλληνικῆς καρδίᾳ καὶ τὰ ἐλπίδας μᾶς
περικλείοντα ψευδώνυμα :

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

ΕΘΝΙΚΟΝ ΟΝΕΙΡΟΝ

ΓΕΝΝΑΙΟΥΨΥΧΟΣ ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΣ
ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

[15'—59]

Ενα Χιωτάκι εὐχαριστεῖ **Πεिरακτιήριον** καὶ
λοιποὺς ὁπαδοὺς ἐπανιδρυμένης «**Νέας Ἑλ-
λάδος**» δι' ὑποστήριξιν τῶν εἰς ψευδώνυμον
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ καὶ ὑπόσχεται αὐτοῖς
φιλικὸν . . . ἀσπρίσμα !

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ
δῶν αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλαδίου,
ἐλήφθησαν ἀπὸ 23—29 Δεκεμβρίου.

ΑΘΗΝΟΣ, Εμ. Θ. Κασσάβητος, Κούλα Α. Κοντα-
ρίνη, Ἀσπασία Α. Πυλαρινού, Μετ. Α. Μελεσ-
ρίνη, Κωνστ. Κροντηράς, Ἰωάν. Α. Γαργῶ, Μα-
ρία Χ. Τζουαννάνου, Φρειδερίκος Κ. Μάργ, Στ.
Αλ. Μακρῆς, Δημ. Θ. Κωνσταντινίδης, Παναγ.
Καραλίβανος, Ἰω. Χ. Καποδίστριας, Μαρία Πανα-
γιωτοπούλου, Ἀνδρ. Ν. Ἰγγλέσιος, Ἀντ. Γλυκῆς,
Δημ. Ι. Ἐλευθερίου, Α. Σ. Πετρόπουλος.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΝΗΣ : Θεοδ. Σζίτσας, Χρ. Ν. Δάρας.

ΖΑΤΟΥΝΗΣ : Νικ. Κ. Σωτηρόπουλος.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ : Ν. Χ. Βασιλείου.

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ : Σαμπιθᾶ Μ. Κουφίνο, Ἰούδας

Ν. Λέβης, Σκευόδωλ Μέρτζου, Ἐλευθερία Π. Μίνω.

ΚΑΛΑΜΩΝ : Ἐπ. Ι. Γεωργιάδης.

ΚΕΡΚΥΡΑΣ : Γεώργιος Α. Ἐδνυχία Λιβαδά.

ΚΟΡΙΝΘΟΥ : Σπ. Κούλιας.

ΛΑΡΙΣΣΗΣ : Β. Κ. Ἀστεριάδης.

ΛΥΡΙΟΥ : Γεώργ. Ι. Κουκουλάς.

ΝΑΥΠΑΛΙΟΥ : Ἡρ. Γ. Κοντόπουλος.

ΠΑΤΡΩΝ : Ἑλλήν.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ : Δημ. Π. Βοργιάς, Εὐαγ. Α. Ἀρ-
ταῖος, Παν. Χ. Κολυβάς, Γεώργ. Κ. Βέγγιος, Λου-
κάς Μπαζουράς, Ἀν. Φωκινάκος, Ι. Μεγαλόκος, Να-
νέ Γ. Ριζικάκη, Α. Γ. Παπαζαχαρίου.

ΠΡΕΒΕΖΗΣ : Εὐφροσύνη Ι. Ρέντζου, Πατάκι.

ΣΠΑΡΤΗΣ : Γ. Ν. Καμύτσης, Δούκισσα Σπάρτης.

ΣΥΡΟΥ : Α. Γ. Ευγένιος, Ν. Π. Τσουτρακιάκος.

ΤΡΙΚΚΛΑΩΝ : Φαίδρα Μερμούρου, Ἰω. Αθ.

Τοισβαρίδης, Ὀλγα Π. Γιαννουσοπούλου, Γ. Α.

Παπαλεξόπουλος.

ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ : Σταματῖνα Σουλ. Καρούδη, Κ. Γ.

Διαπαντόπουλος.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ : Ἐμ. Σ. Στεφανίδης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ ὄνόματα ἐτέθησαν εἰς
τὴν κληρωτὶὰ καὶ ἐκλήρωθησαν οἱ ἐξῆς δύο.

ΠΡΑΚΤΗΣ Γ. ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Ναυπλίῳ

καὶ **Γ. Ν. ΚΑΜΥΤΗΣ** ἐν Σπάρτῃ, οἱ ὅποιοι ἐνε-
ργάφησαν διὰ τοῖς μῆνας ὑπὸ 1 Φεβρουαρίου.

ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΧΡΗΣΙΜΩΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΕΙΝΕ Ο ΝΕΟΣ ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“ ΤΟΥ 1915

Μὲ τὰς 420 σελίδας του. — Μὲ τὰς 460 εἰκόνας του. — Μὲ τὸν θαυμάσιον «**Μικρὸν Μετανάστην**» — Μὲ τὸ περιεργότατον ἀσυ-
νομηκὸν μυθιστόρημα ἢ «**Κασσετίνα**». — Μὲ τὰς ὁραίας «**Ἀθηναϊκάς Ἐπιστολάς**» τοῦ Φαίδωνος. — Καὶ μὲ χίλια δύο ἄλλα.

Τιμᾶται : **ΑΔΕΤΟΣ** δραχμ. 8. — **ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΣ** δραχμ. 10

Καὶ ἀωοστέλλεται ἐλεύθερος ταχυδρομικῶν τελῶν ὡρὸς τὸν ἐμβάλλοντα τὸ ἀντίτιμον διὰ ταχ. ἐσωταγῆς